

■ ತೆಲುಗು ಮೂಲ: ಬಿ.ಪಿ. ಕರುಣಾಕರ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಡಿ.ಎನ್. ಶ್ರೀನಾಥ್

ನನ್ನ ನಲ್ಲತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದಳು. ಆಗ ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ಇಂಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೀರಿಯ ಮಗಳು ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ನನ್ನ ಬಂದು-ಬಾಂಧವರು ಮತ್ತು ಮಿತ್ರರು ನನಗೆ ಸಲಹೆಯಿತ್ತರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮನಸ್ಸಿರಲ್ಲಿ.

ಇಭ್ರಿರು ಹೆಸ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಬ್ಲೈಯ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನಾನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದ. ಈಗ ನಾನು ಐವತ್ತೊಂದನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದೆ; ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಲು ಏದು ವರ್ಷಗಳಿಧ್ವಿ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗೃಹಕ್ಕು ಜೇವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ನನಗೆ ಒಂಟಿಕೆನ ಕಾದಲಾರಂಭಿತು. ಕಚ್ಚೆರಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮನಗೆ ಬಂದಾಗ ಏನ ಮಾಡಬೇಕಂದೇ ತೋಹತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಹೇಳಲವರು ಕೇಳುವವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದಿಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವದು ಕಷ್ಟವನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಮನಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬ್ಲೀಕಿದ್ದೆ, ಬೇಡವನಿಸಿದಾಗ ಹೋಚೆಲ್ಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಬಂಟಿ ಜೆವನ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಈ ನಡುವೆ ಸದಾನಂದ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದ, ‘ನೋಡಬ್ಲು, ಇನ್ನೂ ಕಾಲ ಮೀರಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದೇ ಕೇಗಳಿಂದ ನಿಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಬೇಡ. ನಿಗೊಬ್ಬಳು ಸಂಗಾತಿ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಾರಂಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪರಿಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ಸರಸ್ವತಿ ಎನ್ನ ವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಿ.ವಿ.ಡಾ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಖಾಸಿಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈಗ ನಲವತ್ತೆಯ ವರ್ಷವಿರಿಬೇಕು. ಗಂಡ ವಿಷ್ಟೆದನ ಹೊಟ್ಟಿದ್ದುನೇ. ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ವಿವರಿದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲ್ಲಿ’

‘ಅವಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆಯೇ?’ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ.

‘ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಇಂಡಾನೆ, ಇಂಟರ್ ಮುಗಿಸಿ ದಿಗ್ರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾನೆ.’

ನಾನು ಯಾವ ಮೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟೇನೋ ಹೇಳಿದೆ, ‘ವಿವರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸು’ ಇದು ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು.

‘ಸರಸ್ವತಿಯ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ನಂಬರ್ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ವಾರಂಗಲ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರ ಹತ್ತ ಮಾತಾತ್ಮಿನಿ. ಅವರಿಗೆ ಇವುವಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ನಂಬರ್ ಕೊಟ್ಟಿನಿ, ಆಯ್ದು?’

‘ನನಗೂ ಅವಳಿಗೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ದಿಪರೆನ್ನು ಇಡೆಯಲ್ಲಿ’ ಎಂದೆ.

‘ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ವಿವರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿನಿ. ಬಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ಹೊಟ್ಟಿರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳಿ. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸ್తಿರುತ್ತೀರು. ನೋಡಿರು, ಅವರು ಬೇಡ ಅನ್ನಲ್ಲ. ಇಂಥ ವಿವರಿದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಬದಲು ನೀನೇ ಮಾತನಾಡೋದು ಬ್ಲೈಡು’ ಎಂದು ಸದಾನಂದ ನನ್ನನ್ನ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದೆ.

ನಾನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದೆ. ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ನಾನು ಸದಾನಂದನ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವೆ. ಅವನು ಬಂದು ತೆಲಿಕಮ್ಮನಿಕೆತನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ನಲವತ್ತೆಯ ವರ್ಷವಿರಿಬೇಕು. ಅವನ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿ ವಿಜಯವಾದದಲ್ಲಿ, ಎರಡನೇಯ ಹೆಂಡತಿ ನರಸರಾವಬೇಟ್ತಾ

ದಲ್ಲಿದ್ದಾಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಾನು ಅವನಿಗೆ, ‘ಇದೇನು ಕಢಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು, ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳಾ, ನನಗೆಲ್ಲಿದೆ ಹೇಳು ಆ ಅಡ್ಡಷ್ಟ? ಬಬ್ಬಿಲು ಹೆಡ್ಡಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪೋದೇದೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಿನಗೆ ಹೆಂಡ್ಟಿ ಇಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟ ತಿಳಿಯಲ್ಲ’ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದರಿಸಿದ. ಅವನ ಮಾತು ನಿಜವೇನಿಸಿದರೂ ಅದು ನಿಜವೇಂದು ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ನಂಬಬೇಕೋ, ಬೇಡವೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಷ್ಟಿರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ ಪರೇ ಪರೇ ವಿಶಾವಿಪಟ್ಟು ಮೋನಿಂದ ಹುಬ್ಬಿತ್ತಿರೆ ಮುಕ್ತಿ ಹೊತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ; ಮದುವೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹುಡುಕಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಮನಗಳನ್ನು ಫಲ್ಲ ಹೋಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

‘ಒಂದು ವಿವರ ಹೇಳು, ನಿನು ಈ ವಯಸ್ಸಾನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದರೆ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಲ್ಪಡಲ್ಲ?’ ಸದಾನಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ.

‘ನಿಧಾರವಾದ ಮೇಲೆ ಹೇಳೋ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಬೇಡ ಅನ್ನಲ್ಲ’ ಎಂದೆ.

ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಸರಸ್ವತಿಯ ಫೋನ್ ಬಂತು. ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ತೀಳಿದೂ ಅವಳು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಳು, ಸದಾನಂದ ಅವಳಿಗೆ ಅದೇನು ಹೇಳಿದನೋ...

‘ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್‌ರಿಟರು ಬ್ಲೈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಿವ್ವಾ ವಾರಂಗಲ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ನಿವ್ವಾ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡ ಬಹುದಿತ್ತು, ನಾನೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಟಿಸ್ತು’. ಅವಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವಳು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಬೆರಿಯುವವಶು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು.

‘ನನಗೆ ಮಹಿಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಡವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಮಯ ನೋಡಿ ಖಿಂಡಿತ ಬಟ್ಟಿನ್ನೇ’ ಎಂದಪ್ಪೇ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

‘ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿವ್ವ ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವೇಸಿದ್ದಿರಿ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದು’

‘ಅದೇನು ಹೇಳಿ’

‘ನನಗೊಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದಾನೆ. ಫ್ರೆಸ್ಟ್ ಇಯರ್ ಡಿಗ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸುಸೂತ್ರಾವಾಗಿ ನೇರವೇದಿರೆ, ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದ?’

‘ಇರಬಹುದು’

‘ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಸತ್ಯ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾಗಿ. ನಮ್ಮಪ್ರಾರ್ಥೀ ಲೈಲ್‌ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ರಿಟ್ರೆ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ. ಹೆಸ್ನಾ ಬರ್ತೆ. ಅವರು ನನ್ನಜ್ಞನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಇವುವಡಲ್ಲ. ಅವರೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ...’ ಅವಳು ಅಪ್ಪಿಸ್ತೇ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ.

‘ಇರಬಹುದು. ಯಾಕೋ ಪನೋ ನನ್ನ ದ್ವಾನಿ ನನಗೇ ಹೊಸದೆನಸಿತು’.

ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದಳು, ‘ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ಖಾಸಿಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಾನ್ ಅಂತ್ಯೇಂಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸ್ತೇನೆನೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ನಾನಿಲ್ಲಿರೋದು, ನಿವಲ್ಲಿರೋದು ಸರಿಯಾ?’

‘ಸರಿಯಲ್ಲ’

‘ಮೊದಲೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆದು ಬ್ಲೈಡು’.